

[Vesterager.]

Paragrafferne, og derfor maa vel Forklaringen til de enkelte Paragraffer fra Lovforslaget i Fjor staa ved Magt endnu.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa et Par Ting, som jeg synes det har meget stor Betydning for os at faa klaret. Til § 24 i det oprindelige Lovforslag, det, som blev fremsat den 10. Januar 1934 — det er nu § 18 —, findes meget udførlige Bemærkninger. I disse Bemærkninger er der Tale om 3 Ting — jeg har før gjort opmærksom derpaa, men aldrig faaet dette Spørgsmaal rigtig klaret —, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Undervisningsminister, at man faar Klarhed over Bemærkningerne om den vestjyske Skoleordning. Der staa her, at man for at bevare den vestjyske Skoleordning maa gennemføre det 8de Skoleaar. Jeg tror, det er lidt for haardhændet at stille Kommunerne over for dette Valg. Jeg tror, man mangfoldige Steder elsker denne Ordning og hænger fast ved den, og jeg tror ikke, det vil være muligt for os uden videre at gennemføre en saa rigoristisk Ordning.

Endvidere er der den Fare ved Lovforslaget, at der kan blive en uhyre Uensartethed mellem Kommunerne, idet der i nogle kan gennemføres et 8de Skoleaar for nogle Børn, maaske for alle Børn, og i andre vil man slutte Undervisningen ved det 14de Aar. Der skrives i Bemærkningerne, at hvis et Barn afslutter sin Undervisning i en Kommune, hvor man har Afslutning ved det 14de Aar, og flyt ter over i en anden Kommune, hvor det 8de Skoleaar er gennemført, vil dette Barn straks gribes af denne Skoleordning og blive nødt til at lade sig indskrive i Skolen paa ny. Det er en Ordning, som jeg bestemt ikke kan gaa ind for. Det vil være uhyre upraktisk, at et Barn, naar det først er konfirmeret og udskrevet af den Skole, hvor det har faaet sin Undervisning, skal ind under en anden Ordning og muligvis gribes af Skolen igen og indskrives paa ny. Med Hensyn til Friskoler, private Skoler, vil Forholdet blive endnu grellere, idet der staa i Bemærkningerne, at ogsaa deres Elever gribes af den i Kommunen gældende Skoleordning og skal indskrives i den almindelige Folkeskole, selv om de har gaet i Privatskolen til Afslutningen af Skoletiden.

Jeg mener, det er nødvendigt at faa alle disse Spørgsmaal klaret. Vi er jo vant til, at Lovene affattes paa en saadan Maade, at de gerne maa efterfølges, som jeg har udtrykt det, baade af en tidlig Regn og en sildig Regn af Cirkulærer. Nu vil man

maaske henvise til, at det staa ikke saa afgjort i Lovforslaget, men jeg gad nok se, hvorledes det vilde forholde sig, hvis der kom et Cirkulære, som bestemte, at saaledes skulde det praktiseres, og man saa henviste til, at der stod i Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag, at saaledes vilde det blive fortolket, og Rigsdagen havde alt-saa ikke været opmærksom paa det; saa vilde det vist være saare vanskeligt at faa en Ændring gennemført dér. Jeg gør derfor allerede her ved første Behandling opmærksom paa dette, for at den højtærede Undervisningsminister kan faa Lejlighed til at tage Stilling dertil.

Der næst vil jeg gerne sige et Par Ord i Tilslutning til det, vi stillede op i vor Betænkning sidste Foraar. Jeg mener, det vil blive nødvendigt, at vi optager Forhandlingerne paa en bredere Basis, at det vilde være formaalstjenligt, om man tog Spørgsmaalene op til en mere samlet Behandling. Vi har nu paa Skolevæsenets Omraade saa store Forskelligheder, at der paa mange Punkter bliver alt for stor Uensartethed. Jeg er ganske klar over, at paa eet Punkt maa der være Forskelligheder, nemlig mellem Købstæder og Land, og her er vi villige til at indrømme, at saaledes som Bestemmelserne er formet for Københavns Vedkommende, kan der vist ikke være saa uhyre meget at ændre. Det Spørgsmaal er gennemdrøftet baade i den store Skolekommission og siden, og vi, der er kommet ude fra Provinsen, har faaet det Indtryk, at man her i København er nogenlunde tilfreds med det, der er foreslaaet.

Men selv om man her vil have Plads for Forskelligheder, er der absolut ingen Mening i, at man f. Eks. gennemfører en Tilsynslov, hvorefter man har en Ordning for København, en anden for Provinsbyerne, en tredje for Landet, en fjerde for Sønderjylland og en femte for Færøerne. Jeg henstiller derfor til den højtærede Undervisningsminister at tage Hensyn til de Ønsker, som vi har fremsat allerede sidste Aar, og tage ogsaa disse Spørgsmaal op til en samlet Overvejelse, saaledes at der kan komme Ændringer i Tilsynsloven, og saaledes at man kan faa klaret Spørgsmaalet om Forholdet mellem Skole og Kirke, som er saa højst uklart, og ligeledes faa klaret Spørgsmaalet om Religionsundervisningen og Tilsynet med Religionsundervisningen.

Man har i Tilsynsloven gennemført en § 12; som i Virkeligheden er saa uklar, at ingen rigtig ved, hvorledes man skal forholde sig. Der er paabudt præsteligt Tilsyn, men der er ikke givet Præsten nogen